

NOAH E. COTSEN LIBRARY OF
YIDDISH CHILDREN'S LITERATURE

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 13309

DER GILDENER HON

Zishe Weinper

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

ז. זיינפער

דער גילדענער האו

ב

„קינדערפריינד“
חארשע 1937

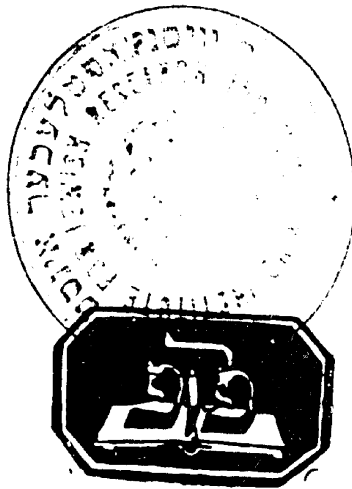
נרמער
3
4טער יאָרגאַנג

ז. ווײַנפּער

דער גילדענער האַן

אילוסטרירט: וו. וויטאַל.

קינדער פּרײַנד, וואַרשע 1937

Printed in Poland

Z. W A J N P E R
DER GILDENER HON

„Kinder-Frajnd“ Warszawa 1937

וּמְצִיגָה הַ נְלִאָנְקָה טוֹרְאֵנְאֶרְסְקֵה 28 הַ 25

Druk. „Renoma“, Warszawa

קוקורייקו

„קוקורייקו! קוקורייקו!“
קרייט מיט גאדלעס אויס דער האָן.
„קוקורייקו! קוקורייקו!“
קומט אָהער און קוקט מיך אָן!
און די הינער: טיו-טיו-טיו!
קומען פון די ווינקלעך אָן.

איינע מיט אַ געלן פלעק
רוקט זיך נאָענט צו אים צו,
דרייט כאַניפעדיק דעם עק
און זי רעדט: „טיו-טיו! —
טייערינהער, שיינער האָן,
כ'האַב אַ קאַרן, נעם אים צו.
פאַר דעם פּינעם, שיינעם טאַן
און דיין קרייען, שרייען,
קומט דיר דאָך אַ קרוין, אַ טראָן
און אַ טאַפּ מיט קלייען.“

הערט דער האָן צו איר זיך צו
און ער הייבט צו קרייען אָן: —
„קוקורייקו! קוקורייקו! —
פאַר דעם פּינעם, שיינעם טאַן
און מיין קרייען, שרייען,

קומט מיר דאָך אַ קרוין, אַ טראָן
און אַ טאַפּ מיט קליבען.

און די הינער גיכער-גיך
מיט די פיס אַ שאַר, אַ הער,
שארן הויפנס ארום זיך:
„ליבער האָן, אַ, קום אהער!“
און דער גאַדלעסדיקער האָן
פרעגט נישט מער היין שנילע,
בלאָזט זיך ווי אַן אינדיק אָן,
עסט די קערנער אויף פּני אַלע,
און די הינער – טיף-טיף-טיף!
קוקן מיט פאַרגאַפונג אָן
און זיי קוואַקען גליקלעך צו
צו דעם פרעסערל, דעם האָן.

העזל אויפן גראָז

הילפלאָז לויפט אַ האָז
היין און הער.
הילפלאָזער פון האָז,
ווער איז, ווער?

וויינט און קרעכצט דער האָז
אין דער נאַכט:
העזל אויפן גראָז
אומבאוואַכט.

העזל אויפן גראָז, —
פו, פו, פו.
און דאָס ווינטלבלאָז —
הו, הו, הו.

העזל אויפן גראָז
נישט אליין, —
אויך דאָס ווינטלבלאָז
אין געוויין.

ווינטל און דער האָז
היין און הער, —
הילפלאָזער פון גראָז
ווער איז, ווער?

גרעזל, ווינט און האָז
אין געוויין.
העזל אויפן גראָז
נישט אליין.

קיצל-קעצל

זונשטראל וויגט זיך אויפן דיל
און אין שטוב איז שאַ און שטיל.
זעט-דאָס קעצעלע דעם שטראַל,
טוט עס צו דעם שטראַל אַ פּאַל.
קיצל-קעצל: - מיאַ! מיאַ! מיאַ!
און דער זונשטראַל שטיל און שאַ.

זונשטראַל וויגט זיך אויפן דיל,
קיצל-קעצל וויל אַ שפּיל.
שמעקט עס, לעקט עס, דרייט דעם עק,
רוקט זיך פון אים אָפּ מיט שרעק.
קיצל-קעצל: - מיאַ! מיאַ! מיאַ!
און דער זונשטראַל שטיל און שאַ.

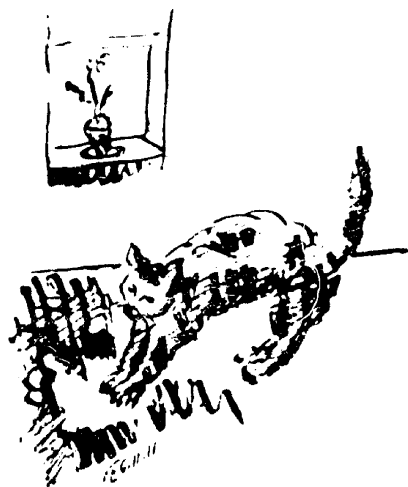
פּלוצלונג שפּרינגט עס אויף אויף גיך,
האַט עס שוין דעם שטראַל אויף זיך.
שפּרינגט עס, טאַנצט עס, טוט אַ פּאַל,
בניסט און שלאַגט זיך מיטן שטראַל.
קיצל-קעצל: - מיאַ! מיאַ! מיאַ!
און דער זונשטראַל שטיל און שאַ.

קיצל-קעצל פּיסל שאַרט -
שלעכטער זונשטראַל; וואַרט נאָר וואַרט!
קוקט אויף שטראַל מיט אַנגסט און שרעק,
טוט אַ נוס און טוט אַ שמעק,

קיצל=קעצל: - מיא! מיא! מיא!
און דער זונשטראל שטיל אוו שא.

קיצל=קעצל הייב און דריי,
וויל פון זונשטראל מאכן צוויי.
קיצל=קעצל הייב און פאל,
אלץ דער זעלבער איז דער שטראל.
קיצל=קעצל: - מיא! מיא! מיא!
און דער זונשטראל שטיל אוו שא.

בלאזט דאס קעצל ביז זיך אן,
שטייט און ווייסט נישט וואס צו טון.
טוט א ניס, א לעק, א-שמעק,
רוקט פון שטראל זיך אפ מיט שרעק.
נעמט זיך פיעשטשען: מיא! מיא! מיא!
און דער זונשטראל שטיל אוו שא.

בערל איז א יונג מיט ביינער,
 נאָר ער האָן נישט ציילן.
 אזא נאָריש יינגל איז ער,
 ס'איז אַ כאַרפע צו דערציילן.

וויפל איז אַ דריי און פינף?
 גלאַצט ער מיט די אויגן.
 — בערל, בערל! — ברומט דער טאטע—
 וועסט צו גאָר נישט טויגן!

נעמסט אַרונטער זעקס פון פערצן,
 וויפל איז געבליבן?

קראצט זיך בערל אויפן שטערן
און ער ענטפערט : „זיבן!“

– ביזערט זיך אויף אים דער טאטע : –
– בערערע, בערולע!
– דריקט די מאמע אים צום הארצן : –
– בערל, מבין געדולע!

ביזערט טאטע זיך אויף מאמען :
– וואָס וועט פון אים ווערן?
טרייסט די מאמע זיך מיט האָפנונג :
– זאָל ער מיר נאָר עלטער ווערן.

– עלטער־שמעלטער! – פרומט דער טאטע –
וועט צו גאָר נישט טויגן!
פילט זיך בערל שולדיג – שטייט ער,
גלאַצנדיק די אויגן.

א ייִנגעלט

איך קאָן אַ קליינטשיק ייִנגעלע
מיט ראָזע ווייכע בעקעלעך.
די הערעלעך צעפלאַסענע,
זיי הענגען ווי די גלעקעלעך.

צעוויינט זיך ווען דאָס ייִנגעלע
און טרערט מיט זינע אייגעלעך;
דערצייל איך דעם אַ מיסעלע
פון בלויע וויסע פייגעלעך.

אַנטשוויגן ווערט דאָס ייִנגעלע
עס ווישט זיך אויס די אייגעלעך,
און וואַרט, אַז קומען זאָלן באַלד
די בלויע, וויסע פייגעלעך.

האָדעלע איז קליין געוויקסיק,
מען זאָגט: - זי איז א זיבעלע
אייגעלעך - לאַמטערנדלעך,
אין בעהעלע - א גריבעלע.

און א גרויסע שטיפערקע
איז אַט די קליינע האָדעלע!
דעם א שטעכיק שפילקעלע
און יענעם מיט א נאָדעלע.

האָדעלע, אוי האָדעלע!
מען הערט נישט אויף צו קלאַגן זיך.

האָדעלע, אוי האָדעלע!
זי הערט נישט אויף צו שלאָגן זיך.

אַזא קליינטשיק מיידעלע,
שטיפט מערער פון אַ יונגעלע.
גיט מען איר אַ מאָל אַ שטראָף,
באווייזט זי גלייך אַ צינגעלע.

האַרבעט

אומבאַמערקט איז אָנגעהומען
האַרבעט צו מיין אין גאַרטן.
אָפּגעריסן און פאַרנומען
אַלץ, וואָס איז געוואקסן דאָרטן.
ערשט נישט לאַנג – די צווייגן
רוישיקע, באַלעבטע,
איצט אין טיפּן שווינגן,
ווי פייגעלעך געקעפטע.
ליגן נאַקעט אַלע בייטן
און די ביימער הוילע,
פון די אַלע שיינע הווייטן –
דאָ און דאָרט א פוילע:
האַרבעט, אַ האַרבעט, דו ביסט א שלעכטער,
גאַר נישט דאָ געלאָזן!
קניקלט ער זיך פון געלכטער
איבער אַלע גראָזן.
נאָר איך וועל אים אַלץ פאַרגעבן,
ווייל ער איז א בראַווער,
מערצישעם באַריאָר מיט לעבן
ווער איך מיט אים כאַווער.
שפּאַנט אַריבער פּלויט אַן מוירע,
שאַקלט אָפּ די ביימער –
אַט אַזאַ מין שטימל סכּוירע,
שרעקט זיך גאַר נישט פאַרן שוימער.

עטל אין בעטל

א פעטער פון ווינטן
נלעט ווייך אויף איר קאפ
און נעמט פון די פלייצעס
א פעקל אראפ.

און שפילעכלעך, צאצקעלעך
פארשידענערליי,
זי האט שוין קיין פלאץ נישט
אין צימער פאר זיי.

אוי, זעט נאָר אן העלפאנט!
אוי זעט נאָר א פערד!
א פרינצל מיט שפאָרן,
ווי גלאנציק זיין שווערד!

און אַט איז אן אינדיק,
א קעצל א האָן,
א בניטשל קארעלן
טוט עטל זיך אָן.

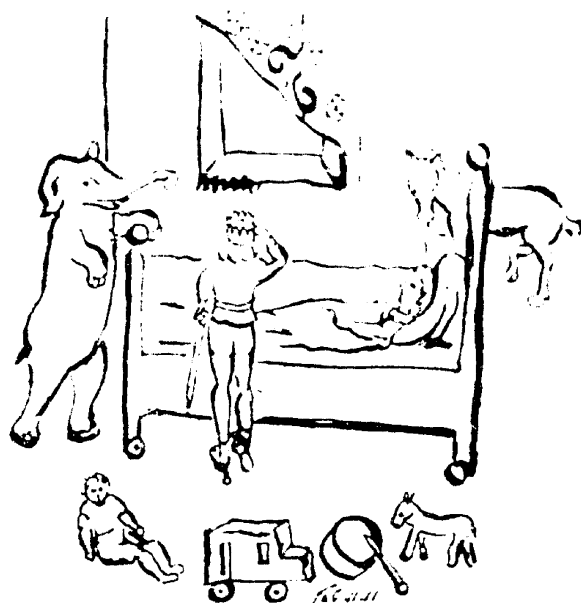
קומט אָן דער באַגינען,
שלאָפט עטל שוין ניט:
דורך די גארדינען
א שטראַק איז צעגליט.

ער מאלט אינעם צימער,
אוזאַר נאָך אוזאַר,
א גילדענער שימער
גילדט עטלען די האָר.

ליגט עטל אין בעטל
א שאַ נאָך א שאַ,
איז עטל אין בעטל
אי דאָ, אי נישטאָ.

אוזאַרן, אוזאַרן
און גאַלד דער קאַליר:
א וואָגן פאַרפאָרן
איז שטיל צו דער טיר.

עס שמייכלט דער טאטע,   אזוי כאַלעמט עטל
 די מאמע זיך פרייט.   א שאַ נאָך אַ שאַ,
 אזוי כאַלעמט עטל   און עטל אין בעטל
 אין זיך שטילערהייט.   איז דאָ און נישטאָ.

Oplata pocztowa uiszczona gotówką

№ 3. 20 LISTOPADA 1937

„Kinder - Freund“

DWUTYGODNIK Wydanie B

Adres redakcji i administracji: Warszawa I, Nowolipki 30 m. 31

די אונטערפריינד

פאר לייסטונגען אויפן געביט פון

יידיש-וועלטלעכער קולטור און שול-בוינג

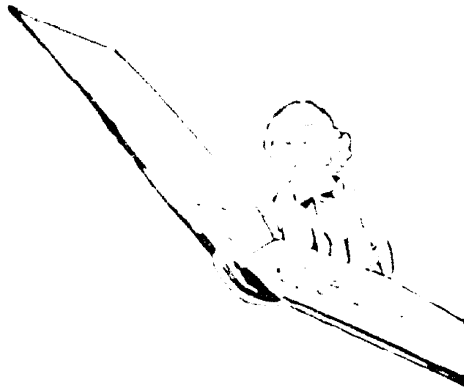
פארן יאר 1937

איז דורך דער ישראלי-קאמיטע

מיט צוהיל פון „בונד“ אין פריזן

אנצולייסט געווארן

דעם פארלאג „קינדערפריינד“

די נאנטסטע אייטנאכט דערשיינט

דעם 5-טן דעצעמבער ה. ש.